

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6. м. Северодонецьк. Луганська область. 93400, тел. факс (06452) 4-42-81

www.sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«20» липня 2023 року

Слідчий 1 відділення СВ 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях лейтенант Лахманюк Олександр Леонідович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023130000000332 від 26.04.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст. 111-2 та ч. 4 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 111, 133, 135, 137, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Шилова Сергія Юрійовича, 19.05.1966 р.н., громадянина України, уродженця м. Луганськ, зареєстрованому за адресою: Луганська область, Щастинський район, смт Станиця-Луганська, вул. 5 Лінія, буд. 50, кв. 23, раніше не судимого -

про те, що він підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, та у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України

Вказане кримінальне правопорушення Шилов С.Ю. вчинив за таких обставин.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3

зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноєвропейських норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-

4

Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, а також порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації (далі - РФ), створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних

регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГПІ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невосним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ

серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту РФ (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

У окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Надалі представниками самопроголошеної «ЛНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи государственной власти ЛНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, зокрема шляхом ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

7
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ЛНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ЛНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів влади «ЛНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ЛНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ЛНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ЛНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ЛНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації, реалізація та підтримка рішень держави-агресора з метою окупації частини території України.

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, РФ на території Луганської області так званої «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Керівництвом РФ в умовах збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права

дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» 19.02.2022 на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

У подальшому, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами РФ та світовою спільнотою, 21.02.2022 РФ визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами, а 22.02.2022 президент РФ Володимир Путін направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке цього ж дня розглянуто та задоволено.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24.02.2022 за № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

У подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжувався Указами Президента України (№ 133/2022 від 14.03.2022, №259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022,

№ 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023) із затвердженням відповідними Законами України.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників політичного блоку «ЛНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Як наслідок, агресія ЗС РФ та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації частини території Луганської області.

Відповідно до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі – Перелік), затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 22 грудня 2022 року № 309 (зі змінами, затвердженими Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 09 березня 2023 року № 84 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією») Білокуракинська селищна територіальна громада, починаючи з 05.03.2022, є тимчасово окупованою територією України.

Разом з тим, з метою забезпечення окупаційного режиму на території Луганської області та реалізацію рішень представників окупаційної влади держави-агресора, громадянин РФ Мельников О.В. (стосовно якого здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні), спільно з «головою уряду ЛНР» Козловим С.І., «заступником голови правління ЛНР» Костенко О.М., «головою державного комітету по земельним питанням ЛНР» Берлинським В.В., «міністром сільського господарства ЛНР» Проньком Ю.О. (стосовно яких здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні) та іншими невстановленими в ході досудового розслідування особами, затвердив рішення від 17.05.2022, відповідно до якого було створено «Общество с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу).

В подальшому, реалізуючи спільний злочинний умисел на забезпечення режиму окупації на тимчасово окупованій території України, громадянин України Козлов С.І. видав юридично нікчемний правовий акт «Постанову уряду «ЛНР» № 462/22 від 21.05.2022, відповідно до якої було введено тимчасове

зовнішнє управління над, зокрема, майновим комплексом ТОВ СП «НІБУЛОН» (код ЄДРПОУ 14291113) та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне акціонерне товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»)(код ЄДРПОУ 30280120). Крім цього, відповідно до вищевказаної «постанови», затвердженої головою уряду так званої «ЛНР» Козловим С.І., тимчасовим адміністратором над майном зазначених українських підприємств було визначено новостворене муніципальне унітарне підприємство «Старобільський елеватор» (ОДРН ЄДРЮО 62701500), а також уповноважено на забезпечення ведення сільськогосподарської діяльності ТОВ «Старобільський елеватор» (код ЄДРПОУ 00952798), ТОВ СП «НІБУЛОН» (код ЄДРПОУ 14291113) та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне акціонерне товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»)(код ЄДРПОУ 30280120) на користь представників окупаційної влади держави-агресора, а також у відповідності до так званого законодавства «ЛНР».

Таким чином, в результаті прийняття Козловим С.І. вказаного злочинного рішення, представники українського агропромислового комплексу втратили можливість безперешкодно розпоряджатись та управляти належним їм майном.

Між так званим урядом «ЛНР», в особі Козлова С.І. та ТОВ «Луганська агропромислова компанія», в особі так званого генерального директора Мельникова О.В. було укладено договір про соціальне партнерство від 01.07.2022. Відповідно до вказаного договору на так званий уряд «ЛНР» було покладено обов'язок організацію передачі майна ТОВ «Старобільський елеватор» (код ЄДРПОУ 00952798), ТОВ СП «НІБУЛОН» та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне Акціонерне Товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»), в тому числі філіалів зазначених підприємств, в управління та розпорядження «Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу), в той час «Общество с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу), в особі Мельникова О.В., зобов'язувалось забезпечити ведення сільського господарства у відповідності до норм так званого законодавства «ЛНР», а також організувати придбання запчастин до транспортних засобів, мінеральних добрив, паливо-мастильних матеріалів, а також посівного матеріалу для проведення, в подальшому, сільськогосподарських робіт на земельних ділянках, які до початку повномасштабного вторгнення держави-агресора, перебували у власності українських агропромислових підприємств.

Надалі, з метою забезпечення виконання зобов'язань, передбачених договором про соціальне партнерство від 01.07.2022, Козлов С.І., видав постанову уряду так званої «ЛНР» № 544/22 від 01.07.2022, відповідно до якої передбачалось врегулювання питань щодо оренди земельних ділянок, які знаходяться на територіях, які після 19.02.2022 перебувають під окупацією військових ЗС РФ, а також незаконних збройних формувань. Таким чином, вказаною постановою було затверджено передачу майнових комплексів та зернової продукції ТОВ «Старобільський елеватор» (код ЄДРПОУ 00952798),

ТОВ СП «НІБУЛОН» та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне Акціонерне Товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон») в управління новоствореному ТОВ «Луганська агропромислова компанія» (код ЄДРПОУ 61144718), директором якого є Мельников О.В. В результаті прийняття Козловим С.І. вказаного злочинного рішення, ТОВ «Луганська агропромислова компанія», в особі керівника Мельникова О.В., отримало змогу вільно розпоряджатись майном підприємств, а також вести сільськогосподарську діяльність, спрямовану на забезпечення окупаційного режиму.

З травня 2022 року (більш точний час встановити не виявилось можливим), Шилов Сергій Юрійович, 19.05.1966 р.н., будучи громадянином України, до 01 березня 2022 займав посаду виконавчого директора по сільському господарству Приватного акціонерного товариства «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон», усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, перебуваючи на території смт Білокуракине Луганської області, маючи умисел на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації, реалізуючи рішення «голови уряду ЛНР» Козлова С.І., «Постанову уряду «ЛНР» № 462/22 від 21.05.2022 року та № 544/22 від 01.07.2022 організував діяльність підприємства «Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» на базі Приватного акціонерного товариства «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон».

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на реалізацію та підтримки рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації, налагодивши стійкі робочі та ідеологічні зв'язки з представниками місцевої окупаційної адміністрації та збройними формуваннями держави-агресора з травня 2022 року (більш точної дати в ході досудового розслідування встановити не виявилось можливим), Шилов С.Ю. в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно, зайняв посаду «исполнительного директора Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу).

Таким чином, Шилов Сергій Юрійович, 19.05.1966 р.н., обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособицтво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Указом Президента України від 24.02.2022 за № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

У подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжувався Указами Президента України (№ 133/2022 від 14.03.2022, №259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023) із затвердженням відповідними Законами України.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників політичного блоку «ЛНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Як наслідок, агресія ЗС РФ та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації частини території Луганської області.

Відповідно до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі – Перелік), затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 22 грудня 2022 року № 309 (зі змінами, затвердженими Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 09 березня 2023 року № 84 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією») Білокуракинська селищна територіальна громада, починаючи з 05.03.2022, є тимчасово окупованою територією України.

Разом з тим, з метою забезпечення окупаційного режиму на території Луганської області та реалізацію рішень представників окупаційної влади держави-агресора, громадянин РФ Мельников О.В. (стосовно якого здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні), спільно з «головою уряду ЛНР» Козловим С.І., «заступником голови правління ЛНР» Костенко О.М., «головою державного комітету по земельним питанням ЛНР» Берлинським В.В., «міністром сільського господарства ЛНР» Проньком Ю.О. (стосовно яких здійснюється досудове розслідування в іншому

кримінальному провадженні) та іншими нестановленими в ході досудового розслідування особами, затвердив рішення від 17.05.2022, відповідно до якого було створено «Общество с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу).

В подальшому, реалізуючи спільний злочинний умисел на забезпечення режиму окупації на тимчасово окупованій території України, громадянин України Козлов С.І. видав юридично нікчемний правовий акт «Постанову уряду «ЛНР» № 462/22 від 21.05.2022, відповідно до якої було введено тимчасове зовнішнє управління над, зокрема, майновим комплексом ТОВ СП «НІБУЛОН» (код ЄДРПОУ 14291113) та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне акціонерне товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»)(код ЄДРПОУ 30280120). Крім цього, відповідно до вищевказаної «постанови», затвердженої головою уряду так званої «ЛНР» Козловим С.І., тимчасовим адміністратором над майном зазначених українських підприємств було визначено новостворене муніципальне унітарне підприємство «Старобільський елеватор» (ОДРН ЄДРЮО 62701500), а також уповноважено на забезпечення ведення сільськогосподарської діяльності ТОВ «Старобільський елеватор» (код ЄДРПОУ 00952798), ТОВ СП «НІБУЛОН» (код ЄДРПОУ 14291113) та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне акціонерне товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»)(код ЄДРПОУ 30280120) на користь представників окупаційної влади держави-агресора, а також у відповідності до так званого законодавства «ЛНР».

Таким чином, в результаті прийняття Козловим С.І. вказаного злочинного рішення, представники українського агропромислового комплексу втратили можливість безперешкодно розпоряджатись та управляти належним їм майном.

Між так званим урядом «ЛНР», в особі Козлова С.І. та ТОВ «Луганська агропромислова компанія», в особі так званого генерального директора Мельникова О.В. було укладено договір про соціальне партнерство від 01.07.2022. Відповідно до вказаного договору на так званий уряд «ЛНР» було покладено обов'язок організацію передачі майна ТОВ «Старобільський елеватор» (код ЄДРПОУ 00952798), ТОВ СП «НІБУЛОН» та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне Акціонерне Товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»), в тому числі філіалів зазначених підприємств, в управління та розпорядження «Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу), в той час «Общество с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу), в особі Мельникова О.В., зобов'язувалось забезпечити ведення сільського господарства у відповідності до норм так званого законодавства «ЛНР», а також організувати придбання запчастин до транспортних засобів, мінеральних добрив, паливо-мастильних матеріалів, а також посівного матеріалу для проведення, в подальшому, сільськогосподарських робіт на земельних ділянках, які до початку повномасштабного вторгнення держави-агресора, перебували у власності українських агропромислових підприємств.

Надалі, з метою забезпечення виконання зобов'язань, передбачених договором про соціальне партнерство від 01.07.2022, Козлов С.І., видав постанову уряду так званої «ЛНР» № 544/22 від 01.07.2022, відповідно до якої передбачалось врегулювання питань щодо оренди земельних ділянок, які знаходяться на територіях, які після 19.02.2022 перебувають під окупацією військових ЗС РФ, а також незаконних збройних формувань. Таким чином, вказаною постановою було затверджено передачу майнових комплексів та зернової продукції ТОВ «Старобільський слеватор» (код ЄДРПОУ 00952798), ТОВ СП «НІБУЛОН» та компанії «АГРОТОН ПАБЛІК ЛІМІТЕД» (на теперішній час Приватне Акціонерне Товариство «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон») в управління новоствореному ТОВ «Луганська агропромислова компанія» (код ЄДРПОУ 61144718), директором якого є Мельников О.В. В результаті прийняття Козловим С.І. вказаного злочинного рішення, ТОВ «Луганська агропромислова компанія», в особі керівника Мельникова О.В., отримало змогу вільно розпоряджатись майном підприємств, а також вести сільськогосподарську діяльність, спрямовану на забезпечення окупаційного режиму.

З травня 2022 року (більш точний час встановити не виявилось можливим), Шилов Сергій Юрійович, 19.05.1966 р.н., будучи громадянином України, до 01 березня 2022 займав посаду виконавчого директора по сільському господарству Приватного акціонерного товариства «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон», усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, перебуваючи на території смт Білокуракине Луганської області, маючи умисел на здійснення співпраці у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора розпочав ведення господарської діяльності підприємства «Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» на базі Приватного акціонерного товариства «Сільськогосподарська виробнича фірма «Агротон»

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на здійснення співпраці у взаємодії з державою-агресором, достовірно знаючи про незаконність дій співучасників збройних формувань так званої «ЛНР» та окупаційної адміністрації РФ на тимчасово окупованій території Луганської, налагодивши стійкі робочі та ідеологічні зв'язки з представниками місцевої окупаційної адміністрації та збройними формуваннями держави-агресора з травня 2022 року (більш точної дати в ході досудового розслідування встановити не виявилось можливим), Шилов С.Ю. в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно, зайняв посаду «исполнительного директора Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу).

В подальшому, громадянин України Шилов Сергій Юрійович, перебуваючи на території смт Білокуракине Луганської області, будучи «исполнительным директором Общества с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу)» діючи зі своїх особистих мотивів та бажання провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора на виконання договору про соціальне партнерство від 01.07.2022 розпочав проведення заходів направлених на реалізацію «проекта комплексного развития агропромышленного комплекса на площади не менее 108 тысяч гектаров сельскохозяйственных угодий, на территории Луганской Народной Республики», на початку липня, разом з т.зв «главою ЛНР» розпочав «уборочную компанию» по збору зерна на тимчасово окупованій території Луганської області, у серпні надав т.зв. «Министерству сельского хозяйства Луганской Народной Республики» гарантії щодо сплати всіх пред'явлених рахунків після 30.08.2022 своєчасно та в повному обсязі. Обществом с ограниченной ответственностью «Луганская агропромышленная компания» (мовою оригіналу) забезпечено вивезення автомобільним та залізничним транспортом через тимчасово окуповані території Луганської та Донецької областей викраденої зернової продукції до території Російської Федерації для реалізації, забезпечення ведення господарської діяльності з представниками окупаційної адміністрації.

Таким чином, Шилов Сергій Юрійович 19.05.1966 р.н., підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
«___» годин «___» хвилин «___» _____ 202_ року
у присутності _____

Слідчий 1 відділення СВ 3 управління
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
лейтенант

Олександр ЛАХМАНЮК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Сватівської окружної прокуратури
Луганської області

Дмитро ЯКОВЕНКО

«20» листопада 2023 року